

L'autogestió

El seu significat en l'anarquisme

El terme autogestió és molt ampli a causa de la gran diversitat d'interpretacions que posseeix, en diferents camps, en el polític i en l'econòmic, no obstant això prendrem la definició del 'dret a l'autonomia personal'; a través de la història podem veure les experiències autogestionades i les causes que duïen a tenir present aquest element, com per exemple amb l'arribada del maquinisme, a mesura que la fàbrica reemplaçava al taller, era major la desposseïció dels treballadors, és justament aquest fet el qual explica que moltes d'aquestes experiències estigueren a càrrec de la classe obrera reprimida.

L'anarquisme no escapa entre les doctrines autogestionàries, fins i tot és un dels dos moviments socials essencials que es van oposar al capitalisme triomfant del segle XIX juntament amb el Marxisme.

En l'anarquisme l'autogestió és un dels principals fonaments, i açò té la seua explicació: en una societat heterogestionada, representada pel poder burocràtic i el govern de l'home per l'home, se li nega a l'individu, estudiant, obrer, camperol, funcionari, la possibilitat d'utilitzar el seu potencial al màxim, per una sola raó, aquest individu no és totalment lliure, està subordinat i no pot desenvolupar-se plenament.

La repressió als obrers a les indústries, és una forma molt descarada de repressió, una mica semblant que una parella mane als seus fills al carrer a treballar per a sostenir-los sense tenir cap tipus d'impediment; els obrers realitzen les labors més fortes en la piràmide de la classe treballadora, hores de treball no compensades amb un miserable sou, 'són el motor de la indústria i no reben manteniment', un motor que treballa perquè al final del procés, el fruit caiga en mans dels seus explotadors. Heus ací el paper de l'autogestió, imaginem ara a aquests obrers organitzats prenent el control de la indústria i fent-la treballar per i per a ells mateixos, res de patrons, no més explotació, i rebent el pagament just d'allò treballat. La independència individual que atorga l'autogestió beneficiarà a l'individu en l'exercici de la seua llibertat sempre que vaja de la mà dels principis col·lectius de solidaritat i suport mutu. Aquesta societat mutualista o col·lectivista d'individus i/o grups autogestionats garantirà la funcionalitat de l'estructura horitzontal.

Analitzant les idees de pensadors clàssics com Proudhon i Bakunin vam trobar algunes entorn d'aquest tema; per a Proudhon 'l'autoritarisme estatal li sembla incompatible amb una gestió lliure, en nom de l'autonomia de les persones s'oposa a qualsevol organització social imposada i vinguda de les altures', Proudhon nomena elements, com que la societat de producció descansa en 'companyies obreres' una 'federació agrícola industrial, edificació simultània de dues construccions, una política i l'altra econòmica, les respectives autonomies de la qual són la condició mateixa del dinamisme d'un conjunt pluralista', i una 'confederació mutualista' basada en el principi federatiu internacional.

L'autogestió no queda com un assumpte merament teòric, per a això ens podem fixar en les diferents experiències autogestionàries a través de la història, pose com exemples, els diferents consells obrers com els soviets, els consells de fàbrica italians, a Alemanya, en les democràcies populars, la revolució hongaresa de 1956, el socialisme africà, l'autogestió iugoslava, l'algeriana, i l'autogestió espanyola de 1936-1939, totes aquestes experiències basades en els principis de l'autogestió, la formació de col·lectivitats independents, on els individus treballaven per a ells mateixos i per a la subsistència de les seues comunes, enginyant-se-les amb la seua pròpia producció econòmica a través d'activitats agrícoles, o en el cas dels obrers de les fàbriques, la presa de la indústria en les seues mans i el seu funcionament llibertari.

L'autogestió llavors podem diversificar-la amb termes com autogovern o autocontrol, i a través de plantejaments com el 'fes-ho tu mateix' o 'do it by yourself'.

La seua vitalitat radica que és un dels elements essencials per al despreniment del poder repressor i la recerca de la veritable emancipació. La nostra recepta a preparar (L'Anarquia) durà aquest ingredient al costat de l'Organització, el Suport mutu, la Solidaritat, la Cultura, els Valors, el Respecte, perquè al barrejar-los creen una reciprocitat entre tots donant pas al fruit que acabarà amb l'alienació, les injustícies, el feixisme, el capitalisme, la corrupció, el maltractament i tots els mals pels quals forgem tots i totes aquest bonic ideal.

Henri Arvon